

*„A mindennapi életünk tettei az a Szeretet, amely örökkévaló titok, az Isten végtelen és benső élete.
Mert önmagát nyújtja neked, az akaratát, az önmagát akaró szeretetét adja, lelked kenyere ez,
és lelked mozdulatából mosoly fakad az arcodon, és ajkadon a béke szavai,
az irgalom és a simogató kéz, és ez az örök élet.
Mert etted a Kenyeret, a Bölcsesség lakomáját, ahova hívott téged a te Istened,
és mert etted a Kenyeret, azért élted az életet, az Isten életét éled, az Isten akarását, a bölcsességet.”*

Évközi 20. vasárnap

Péld 9,1-6

Ef 5,15-20

Jn 6,51-58

Hogyan adhatja ez testét eledelül nekünk? - Vitatkozva kérdezték, mert Jézus azt mondta: *Az én testem étel, amelyet a világ életéért adok.* Jézus válaszolt nekik, de nem a kérdésre adott választ, mert a kérdés téves volt. Nem azt kellett volna kérdezniök, hogyan adhatja testét eledelül, hanem inkább azt kellett volna megérteniök, mi ez a test, mi ez a kenyér? Nekünk is ennek a kérdésnek a titkát kell megfejtenünk. És hogy megfejthessük, segít ebben a mai vasárnapon a két olvasmány egy-egy szava.

Az ószövetségi olvasmányban a bölcsesség ételnek nevezi önmagát.

A bölcsesség asztalt terít, szűrt bort készít és kenyeret ad, és a lakomára meghívja az egész várost.

A bölcsesség az étel tehát, a bölcsesség a kenyér. A bölcsesség a lélek étele, a lélek kenyere.

S mi ez a bölcsesség?

Hogy ezt is megérthessük, Szent Pál apostol egy szavát emeljük ki, aki azt mondja: Értsétek meg az Úr akaratát. Az akarat, az Isten akarata - ez a bölcsesség, és ez a bölcsesség étel.

Isten akarata pedig, amit Isten akar, Ő saját maga.

Isten önmagát akarja, akarja teljességgel és végtelen, Isten önmagára irányuló, átölelő Szeretetet.

És a csoda az, a csodálatos valóban, hogy Isten e benső és megbonthatatlan élete íme egyszerre,

mint forrás megnyílik az embernek. A Trónból hatalmas Folyam fakad.

És Isten akar, neked akar, az Ő akaratát adja át, az önmagára irányuló akaratot, azt a szeretetet, amely szeretettel önmagát öleli át.

Ez a Kenyér, a te lelked étele. És ez a Kenyér örök életet ad.

Isten meghívott téged erre a lakomára,

a lakomára, amelynek étele az Ő önmagát akaró szeretete, a lakomára, amelynek itala Ő saját maga.

Meghívott téged, amikor megnyitotta neked a Trón forrását. És árad, árad Istenből az akarás,

hogy ez az akarás, az Ő önmagát, a Szeretetet átölelő akarata a te lelked Kenyere legyen, és életet nyerj ebből az Ételből.

Életet nyerj, amint Jézus ebből az Akaratból él, aki azt mondja:

Az az én ételem, hogy annak akaratát tegyem, aki küldött engem.

Mert Ő odaadta akaratát, Ő odaadta a Szeretet akarását Jézusnak, és ez Jézus kenyere, és ez Jézus élete.

Semmit nem teszek önmagamtól - mondja, hanem amit Atyámnál láttam.

És Ő az Atyánál látta, igen, egyedül Ő látta az Istennek önmagát akaró szeretetét.

De Isten neked is odaadja ezt az akaratot. Odaadja, ad belőle, - morzsát, vagy lakomát?

A szívedet megtölti a Szenttel, a Lélekkel, és belőle az életed örök élet lesz.

Pedig egyszerű ez, mindennapi cselekedetek.

Az ószövetségi bölcs is és Szent Pál apostol is figyelmeztet arra, hogy ne gondoljunk valami különös dologra.

Ne dőreségen jártassátok eszeteket, hanem a bölcsességet értsétek meg - ezt mondja az ószövetségi bölcs.

Szent Pál pedig arra buzdít, hogy ne részegeskedjétek, hanem teljétek el a Szent Lélekkel,

és szüntelenül egymás közt Istent dicsérő himnuszokat énekeljétek.

És karoljátok föl egymást, akit sérelem ért, az felejtse el a sértést, ne tartsátok számon,

és mondjátok áldást, aki megbántott titeket, és nyújtsatok kenyeret annak, aki kővel megdobott.

A mindennapi életünk tettei az a Szeretet, amely örökkévaló titok, az Isten végtelen és benső élete.

Mert önmagát nyújtja neked, az akaratát, az önmagát akaró szeretetét adja, lelked kenyere ez,

és lelked mozdulatából mosoly fakad az arcodon, és ajkadon a béke szavai, az irgalom és a simogató kéz, és ez az örök élet.

Mert etted a Kenyeret, a Bölcsesség lakomáját, ahova hívtál téged a te Istened, és mert etted a Kenyeret, azért élted az életet, az Isten életét éled, az Isten akaratát, a bölcsességet.

Íme, nem kérdezzük tehát, hogyan adhatja ez Testét eledelül, bár csodálatos, hogyan történhetett.

De mégsem kérdezzük meg, csak állunk ott a Trón előtt, amelyből a Forrás fakad, csak állunk itt a hatalmas Folyamban, az Istenből áradó akarat kegyelmében, és élünk benne.

Csak megyünk a Lakomára, hiszen hívtál minket,

és elveszük Isten kezéből a Kenyeret, az Ő akaratát vesszük Tőle,

és éljük a szeretetet, éljük naponta, éljük egyszerű tetteiddel,

és tudjuk: örök élet ez, és boldog mindörökre.

Ámen.

2021. augusztus 15.

Takács Gyula plébános atya